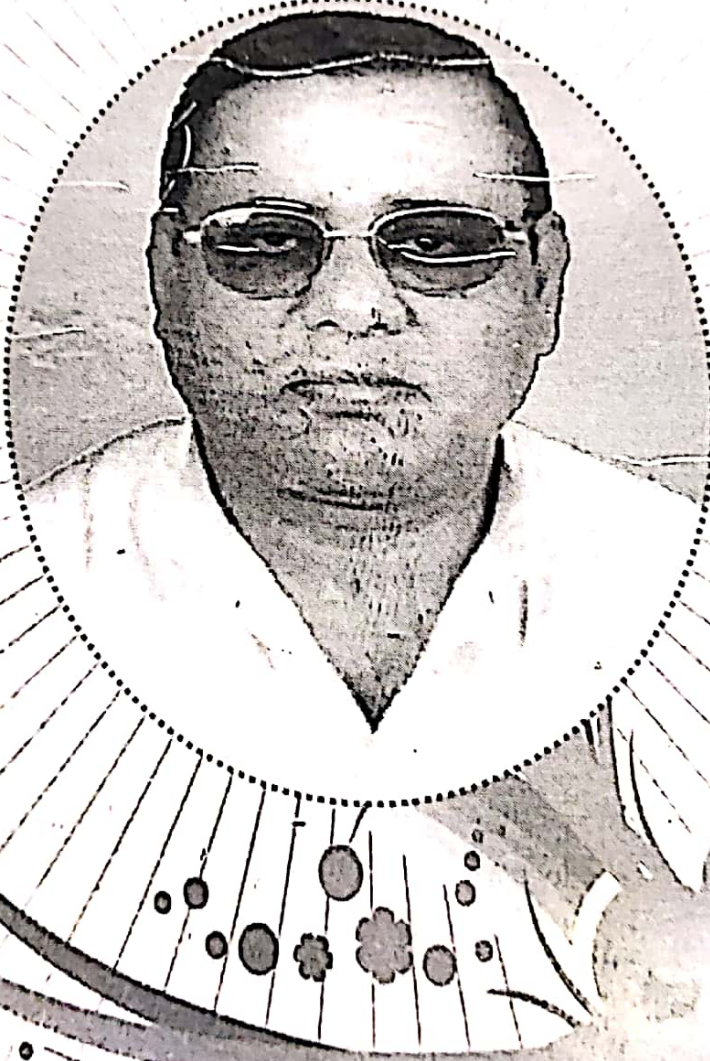

दिवाकर द्युतिः

वेदमार्तण्डाचार्यदिवाकरमहापात्राभिनन्दनग्रन्थः

दिवाकरद्युतिः

(वेदमार्तण्ड-आचार्यदिवाकरमहापात्राभिनन्दनग्रन्थः)

प्रकाशिका -

अर्वाचीनसंस्कृतसाहित्यपरिषद्

सी ६२, अक्षरधाम टेनामेन्द्रस,

मथुरानगरी समीप, उत्तरचोक,

वडोदरा, गुजरात. 390020

२०१६

ISBN :978-93-827 13-15-9

प्रतिलिपयः - ३००

प्रकाशनवर्षम् - २०१६

मूल्यम् - ५००

प्राप्तिस्थानम् - वेदनिकेतनम्, लुहागडजागा, शंकरानन्दमथलेन्

तिआडिसाहि, पुरी- ७५२००१, ओडिशा

दूरभाषा- ०९४३७६९७५३०

मुद्रणम् - Pagemaker Computer Services

117, Bapuji Nagar, Bhubaneswar - 751009

भारतीयप्रतिभातत्त्वचिन्तनपरिप्रेक्ष्ये वामनो राजशेखरश्च

डॉ. ललितपटेलः

चतुर्वर्गफलप्राप्तिः काव्यादेव विश्वनाथोक्तदिशा ।^१ कवेः वाणीं तद्गतञ्च
माधुर्यमनुभूय पीत्वा च यादृशं सुखं भावकाः जनाश्चानुभवन्ति न तादृशमन्ये ।
मानवीयजीवनोद्देशस्य जीवनोपायानां च प्रदर्शनं तेषामिष्टं भवति । न च वैदुष्यस्य सम्प्रतिष्ठापनं
तेषां प्रियम् ।^२ वस्तुतः काव्यस्य पक्षद्वयं भवति अभिव्यक्तिपक्षः अनुभूतिपक्षश्च ।
उभयोरप्येतयोः प्रभावेण काव्यपाठकयोर्मध्ये एकत्वस्य प्रतिष्ठापना सञ्जायते । इदमेकत्वमेव
रसात्मकता भवति ।^३ रसात्मकतायाः आविर्भावो विलक्षणकविकर्मणा जायते । एवंविधस्य
काव्यस्य लोकोत्तरत्वाद्देवाचार्य आनन्दवर्धनस्तस्य प्रशंयामेवमाह --

प्रतीयमानं पुनरन्यदेव वस्त्वस्ति वाणीषु महाकवीनाम् ।

यत् तत् प्रसिद्धावयवातिरिक्तं विभाति लावण्यमिवाङ्गनासु ॥^४

एतादृशस्य लोकोत्तरवर्णननिपुणकविकर्मकाव्यत्वस्य समुल्लासे (निर्माणे) कः हेतुः ?
इत्यस्य चिन्तनं द्विधा प्रवर्तते साहित्यपरम्परयाम् । (१) प्रतिभा - व्युत्पत्ति - अभ्यास-
श्रत्येतत्त्रितयं हेतुः काव्यसमुल्लासे । (२) प्रतिभा प्रतिभानं शक्तिर्वा हेतुः काव्यनिर्माणे । तत्र
प्रथमं चिन्तनं - बहुशः काव्यशास्त्रीयग्रन्थकर्तारः मन्यन्ते । यथा- नैसर्गिकी च प्रतिभा श्रुतं

च बहुनिर्मलम् । अमन्दश्चाभियोगोस्याः कारणं काव्यसंपदः ॥^५ - दण्डी

काव्यं तु जायते जातु कस्यचित् प्रातिभावतः । शब्दाभिधेये विज्ञाय कृत्वा तद्विदुपासनम् ।

विलोक्यान्यनिबंधांश्च कार्यं काव्यक्रियादरः ॥^६ - भामहः

वितयमिदं व्याप्रियते शक्तिव्युत्पत्तिरभ्यासः ॥^७ - रुद्रटः

शक्तिनिपुणता लोकशास्त्रकाव्याद्यवेक्षणात् ।

काव्यज्ञशिक्षयाभास इति हेतुस्तदुद्भवे ॥^८ - मम्मटः

एकावली (१.१२), वाग्भटालङ्कार (१.३) - इत्यादिष्वपि शक्तिव्युत्पत्तिरभ्यासा इति
त्रितयं काव्यहेतुत्वेन स्वीकृतम् ।^९ ततोऽपि तेषां मम्मटाप्रभृतीनां मतं वर्तते यद्
शक्तिनिपुणताऽभ्यासा इति त्रयोऽपि मिलिताः दण्डचक्रादिन्यायेन काव्यनिर्माणं प्रति हेतुः न तु
व्यस्ता, तृणारणिमणिन्यायेन प्रत्येकं हेतवः ।^{१०}

तृणविशेषात् अरणिमघनात् सूर्यकान्तमणेश्च अग्नेः उत्पत्तिः पूर्वकाले भवति स्म ।
 अग्निजनने त्रयाणां साम्यं भवेत् तथापि अग्निजननक्रियायां वैषम्यमेवास्ति । यथा दृक्कारणः
 तृणविशेषात्, घर्षणतः अरणेः एवं सूर्यकिरणसम्पर्केण मणितः अग्निः उत्पद्यते स्म । त्रैष्यादि
 स्वतन्त्रकारणानि । शक्तिर्निष्पुणताभ्यासाः समुदिता दण्डचक्रादिन्यायेन परस्पर सापेक्षाः व्युत्पत्तिः
 तृणारणिमणिन्यायेन प्रत्येकं कार्यजनकाः । काव्यप्रकारास्य झलक्रीकरटीकातः तत्र द्वितीयं
 चिन्तनम् वर्तते यत् कतिपयानामन्यग्रन्थकर्तृणां मतानुसारं प्रतिभा शक्तिर्वा मात्रैकः काव्यहेतुः
 काव्यकर्मणि । यथा – सा शक्तिः केवलम् काव्ये हेतुरिति यायावरीयः ११

प्रतिभैव च कवीनां काव्यकरणकारणम् ॥ वामनः
 व्युत्पत्त्यभ्यासौ तस्या एव संस्कारकारकौ न तु काव्यहेतुः ॥^{१२}
 तस्य कारणं कविगता केवला प्रतिभा ॥^{१३} जगन्नाथ -

का प्रतिभा ?

प्रतिभा एका शक्तिः । यथा शक्त्या काव्यविषये कविं रमणीयताया वोधो भवति । सुदु-
 सः भावकेभ्यः अनुभूतसौन्दर्यस्य प्रत्यक्षं चित्रं प्रस्तौति । यथा शक्त्या सः भावकद्वये
 सुप्तानामनुभूतीनां पुनः जागरणं करोति । सहैव नैजानुभूतानि रमणीयाणि वस्तून्वपि भावकः
 माध्यमेन वर्णनं कृत्वा सामान्यजनेभ्यः ग्राह्यं करोति ॥^{१४} प्रतिभायाः अर्थः निम्नपरिभाषाया स्पष्टं
 भवति – कवित्वबीजं प्रतीभानम् ॥^{१५} - वामनः/रुद्रटः

प्रज्ञा नवनवोन्मेषशालिनी प्रतिभा मता..... वर्णना निष्पुणः कविः ।^{१६} - भट्टश्रीः
 प्रतिभा अपूर्ववस्तुनिर्माणक्षमा प्रज्ञा तस्या विशेषो रसावेशवैशद्यसौन्दर्यकाव्यनिर्माणक्षमा
 एवं शक्तिः प्रतिभानं वर्णनीयवस्तुविषय - नूतनोल्लेखशालित्वम् ॥^{१७} - लोचनम् ।
 अपारे काव्यसंसारे कविरैकः प्रजापतिः । यथास्मै रोचते विश्वं तथेदं परिवर्तते ॥^{१८}
 आनन्दवर्धनः

प्रसन्ना पदमव्यार्थयुक्त्युद्बोधविधायिनी । स्फुरन्ती सत्कवेर्बुद्धि प्रतिभासर्वतोमुखी ॥^{१९} - वामनः
 वामनदिशा प्रतिभा

वामनाचार्यस्य मतानुसारं काव्यनिर्माणे काव्यसमुल्लासे काव्याङ्गानि साधनानि
 तञ्च त्रीणि लोको विद्या प्रकीर्णञ्च ॥^{२०} तत्रापि लोकवृत्तं लोकः ॥^{२१} (वा.सूत्रवृत्तिः-१/३-२) ॥^{२२}
 शब्दस्मृत्यभिधानकोश-छन्दोविचितिकला - कामशास्त्र - दण्डनीतिपूर्वा विद्याः १-३-३ ॥^{२३}
 लक्ष्यज्ञत्वमभियोगो वृद्धसेवावेक्षणं प्रतिभानमवधानञ्च प्रकीर्णम् ॥ १-३-११ ॥^{२४}
 प्रथमाधिकरणस्य तृतीयेऽध्याये विंशतिसूत्रेषु काव्याङ्गानां निरूपणं वर्तते । तत्र तृतीये

प्रतिभानम् १-३-१६।^{२५} कवित्वस्य बीजं कवित्वबीजम्। तत्रोक्तम् - कवित्वबीजं
 यस्माद्विना काव्यं न निष्पद्यते। निष्पन्नं वा हास्याऽऽयतनं स्यात्।^{२६}
 बीजमभिनवपदार्थस्फुरणहेतुः। संस्कारो वासनात्मा। यदाह भट्टगोपालः - " कवित्वस्य
 लोकोत्तरवर्णनानैपुण्यलक्षणस्य बीजमुपादानस्थानीयः संस्कारविशेषः। कार्यकल्पनीया
 काचिद्वासनाशक्तिः इति।^{२७} हास्यायतनं परिहासास्पदमिति। उक्तं च भामहेनापि -
 नाऽकवित्वमधर्माय मृतये दण्डनाय वा।
 कुकवित्वं पुनः साक्षान्मृतिमाहुर्मनीषिणः ॥^{२८}

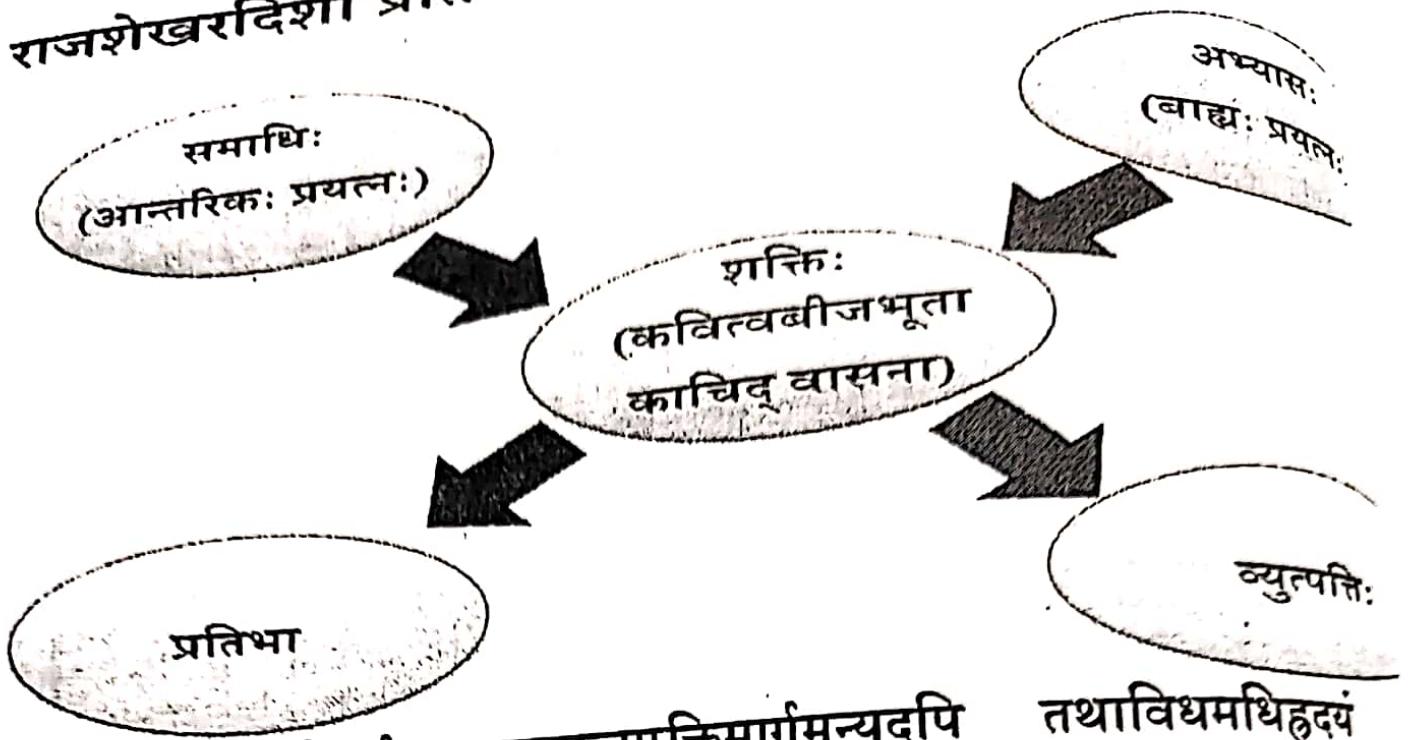
राजशेखरदृष्ट्या प्रतिभा

प्रतिभा शब्दस्य अथवा शक्तिशब्दस्य व्याख्यार्थं प्रज्ञाशब्दस्य प्रयोगो भवति। राजशेखरेण
 प्रतिमतिप्रज्ञानां पारस्परिकान्तरमनेन प्रकारेण दर्शितमस्ति - " त्रिधा च सा (बुद्धिः) स्मृतिः
 मतिः प्रज्ञेतिः। अतिक्रान्तस्यार्थस्य स्मृतीं स्मृतिं | वर्तमानस्य मन्त्री मतिः | अनागतस्य प्रज्ञात्री प्रज्ञा
 । सा त्रिप्रकाराऽपि कवीनामुपकर्त्री "।^{२९} काव्यप्रकाशस्य सम्प्रदायप्रकाशिनीटीकायां श्लोकोऽयं
 समागतः -

स्मृतिर्व्यतीतविषया मतिरागामिगोचराः।

बुद्धिस्तत्कालिकी ज्ञेया प्रज्ञात्रैकालिकी मता ॥^{३०}

राजशेखरदिशा कविकर्मणि समाधिः परं व्याप्रियते। मनसः एकाग्रता समाधिः। समाहितं
 चित्तमर्थान् पश्यति इति।^{३१} पुनश्चाभ्यसोऽप्यावश्यकः कविकर्मणि। उक्तं च तत्र -
 अविच्छेदेन शीलनमभ्यासः। स हि सर्वगामी सर्वत्र निरतिशयं कौशलमाधत्ते^{३२} इति।
 समाधिः आन्तरिकः प्रयत्नः, अभ्यासस्तु बाह्यः प्रयत्नः। समाध्यभ्यासौ शक्तिं
 (कवित्वबीजभूतां काञ्चिद्वासनां) उद्भासयतः। अतः काव्यकर्मणि सैव शक्तिरेव हेतुः^{३३} सा
 शक्तिः प्रतिभाव्युत्पत्तिभ्यां भिन्ना भवति। प्रतिभाव्युत्पत्तिक्रिये शक्तिजन्ये स्तः। शक्तिमान्
 लोकशास्त्रकाव्येषु निपुणो भवति एवं शक्तिसम्पन्नस्यैव पुंसः प्रतिभया पदार्थावभासो भवति।
 अर्थात् शक्त एव प्रतिभावान्, शक्त एव व्युत्पत्तिमान्। उक्तं च - " शक्तस्य प्रतिभाति शक्तश्च
 व्युत्पद्यते।^{३४}

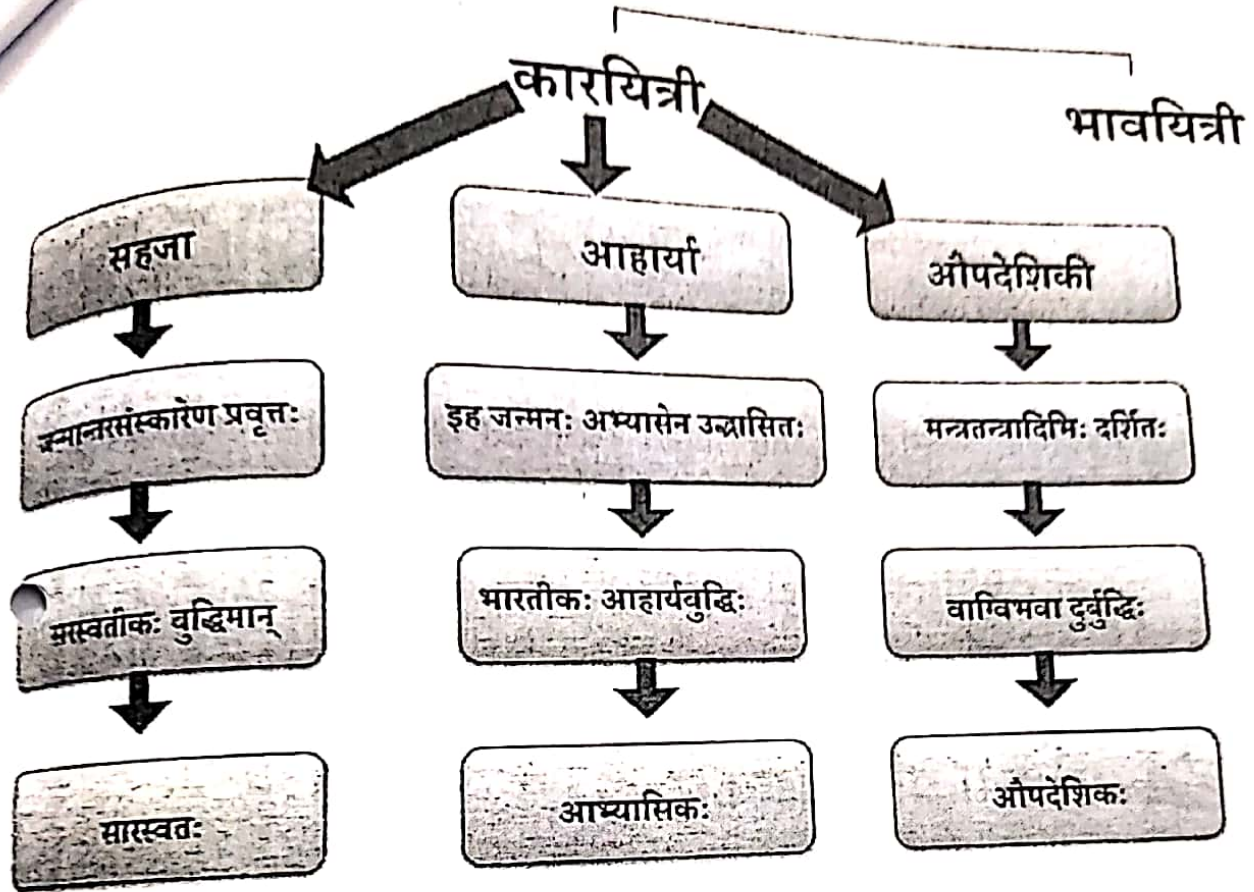
" या शब्दग्राममर्थसार्थमलङ्कारतन्त्रमुक्तिमार्गमन्यदपि तथाविधमधिहृदयं प्रतिभासयति सा प्रतिभा " ^{३५} इति राजशेखरः। प्रतिभाहीनस्य पदार्थसमूहः प्रत्यक्षोऽपि परोक्ष इव, प्रतिभावतः पदार्थसमूहः परोक्षोऽपि प्रत्यक्ष इव भवति । यथा- मेघाविरुद्रकुमारदासादयो जन्मान्धा अपि लोकोत्तरवर्णननिपुणाः श्रूयन्ते। ^{३६}

प्रतिभाभेदः-

सा प्रतिभा द्विधा कारयित्री भावयित्री च । कारयित्री-उक्तं च -"कवेरुपकुर्वाणा कारयित्री । साऽपि त्रिविधा सहजाऽऽहार्याऽऽपदेशिकी च । जन्मान्तरसंस्कारापेक्षिणी सहजा । इह जन्मसंस्कारयोनिः आहार्या । मन्त्रतन्त्राद्युपदेशप्रभवा औपदेशिकी । ^{३७} या जन्मान्तरसंस्कारापेक्षिणी अपि एतज्जन्मनोऽल्पेनापि संस्कारेण उद्बुद्धा तां सहजां निर्दिशन्ति विद्वांसः, या पुनः महता संस्कारेणोत्पद्यते साऽऽहार्या इति व्यपदिश्यते । या च ऐहिकेनैव उपदेशेन संस्कारेण च सम्पद्यते सा औपदेशिकी कथ्यते । तदनुगुणं कवयोऽपि त्रयः सारस्वतः आभ्यासिकः औपदेशिकश्चेति भेदात् । तत्र जन्मान्तरसंस्कारेण प्रवृत्ता सरस्वती (समुज्वलबुद्धिः) यस्यामसौ प्रथमो बुद्धिमान् सारस्वतः । इह जन्मनोऽभ्यासेन उद्भासिता भारती यस्यामसौ द्वितीयः आहार्यबुद्धिः आभ्यासिकः । उपदेशितैः मन्त्रतन्त्रादिभिः दर्शितः वाचां विभवो येन सः तृतीयो दुर्बुद्धिः औपदेशिकः । ^{३८}

राजशेखरदिशा प्रतिभाप्रकारः -

भावयित्री

भावकस्योपकुर्वाणा भावयित्री। सा भावयित्री प्रतिभा हि कवेः श्रमं (शब्दार्थसंयोजनात्मकं श्रमम्) अभिप्रायं (मनोगतं भावम्) च भावयति । भावयित्र्या प्रतिभया कवेः व्यापारतरुः श्लिष्टो भवति । तस्याः अभावे कवेः व्यापारतरुः अवकेशी (निष्फलः) भवेत् । तदनुसारं कान् विभजते राजशेखरः। भावकाः चतुर्विधाः अरोचकिनः, सतृणाभ्यवहारिणः, प्रसारीणः, तत्त्वाभिनिवेशिनश्च।^{३९}

(१) अरोचकिनः न रोचयति प्रीणयति इति अरोचको नाम रोगविशेषः, स अस्ति रोगो ते अरोचकिनः, अर्थात् अरोचकव्याधिशालिनः । यथा अरोचके रोगे जाते स्वादिष्टप्यने रसि भवति जनानां तथैव अरोचकिनो भावकाः कवयोऽपि सरसेऽपि काव्ये तुल्यत्वप्रत्ययात् न साक्षिसङ्कोचादिकं कुर्वन्ति ।

१९. वामनकाव्यालङ्कारसूत्रवृत्तिः, १-३-१६ वृत्तौ/रुद्रटः १/१५.१६-२०-२७
३/१, २, ३, एवं ११

२०. २७-तत्रैव १ ११एवं , ३, २, १ / ३ -

२८. भामहः काव्यालङ्कारः-१-१२

२९. राजशेखरः काव्यामीमासा, ४/पृ-४९

३०. त्रिवेन्द्रम्-संस्करणस्य काव्यप्रकाशस्य "सम्प्रदायप्रकाशिनी" टीका, पृ.-१३

३१. राजशेखरः-काव्यामीमासा, ४/पृ-४९

३२. तत्रैव - ४/पृ.-५०

३३. "सा केवलं काव्य हेतुः" इति यायावरीयः। तत्रैव, पृ-४/५१

३४. तत्रैव- पृ.-५१

३५. तत्रैव- पृ.-५१.

३६. तत्रैव- पृ.-५२

३७. तत्रैव- पृ.-५५

३८. तत्रैव- पृ.-५६

३९. तत्रैव- पृ.-६१

४०. तत्रैव- पृ.-६२

४१. तत्रैव- पृ.-६३

४२. तत्रैव- पृ.-६४

४३. तत्रैव- पृ.-६४

४४. रुद्रटः-काव्यालङ्कारः, १/१६

४५. हेमचन्द्रः-काव्यानुशासनम्, पृ-४-५

४६. राजशेखरः-काव्यमीमासा, ५/पृ-७२